καὶ τὸ κενὸν, ἀοριστίαν, τὸ πολυπόδιον, τὰ δίκαια τὰ τοιαῦτα οὐτὸς τὰς δεκάδος. τὰ μὲν γὰρ πᾶσι ἀρχὰς ὑποδιδόασιν, καὶ κίνησιν, στάσιν, ἀγαθὸν, κακὸν· τὰ δ' δίκαια τοῖς ἀριθμοῖς. διὸ τὸ ἓν τὸ πολυπόδιον. εἰ γὰρ ἐν τῇ τριάδι, πῶς ἡ πέντε τὰς πολυπόδιον; ἔτι τὰ μεγέθη καὶ ὅσα τοιαῦτα, μέχρι πόσου καὶ ἡ φορὰ γραμμὴ ἄτομος, εἶτα δυὰς, εἶτα καὶ ταῦτα μέχρι δεκάδος. ἔτι εἰ ἐστὶ χωριστὸς ὁ ἀριθμὸς, ὁπόθεν ἐστὶν αὐτῆς, πότερον πρότερον τὸ ἓν, ἢ ἡ τριὰς καὶ ἡ δυὰς ἢ μὴ δὴ συνίστησι ὁ ἀριθμὸς, τὸ ἓν. ἢ ὃ τῷ καθόλου πρότερον καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμός. ἑκάστη γὰρ τῆς μονάδων μόριον τὸ ἀριθμοῦ ὡς ὕλη, ὁ δ' ὡς εἶδος. καὶ ἔστι μὲν ὡς ἡ ὁρθὴ πρότερα τῆς ὀξείας, ὅτι πρώτη καὶ τῷ λόγῳ· ἔστι δ' ὡς ἡ ὀξεῖα, ὅτι μέρος, καὶ εἰς ταύτην διαιρεῖται. ὡς μὲν δὴ ὕλη ἡ ὀξεῖα, καὶ τὸ στοιχεῖον, καὶ ἡ μονὰς, πρότερον· ὡς δὲ καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον, ἡ ὁρθὴ καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἴδους. ἐγγύτερον γὰρ τοῦ εἴδους καὶ οὗ ὁ λόγος, ἄμφω γὰρ ὑφέστη δ' ὕστερον. πῶς οὖν ἀρχὴ τὸ ἕν; ὅτι οὐ διαιρετὸν φασιν, δὴ ἀδιαίρετον, καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ ὅτι μέρος, καὶ τὸ στοιχεῖον· δὴ ἑῴπον δῆλον τὸ μὲν κατὰ λόγον, τὸ δὲ κατὰ χρόνον. πότερος οὖν τὸ ἓν ἀρχή; ὡς γὰρ εἴρηται καὶ ἡ ὁρθὴ τῆς ἐξείας, καὶ αὕτη ἐκείνης δοκεῖ πρεσβυτέρα εἶναι, καὶ ἑκατέρα μία. ἀμφοτέρως δὴ ποιοῦσι τὸ ἓν ἀρχή. ἔτι δὲ ἀδύνατον. τὸ μὲν γὰρ ὡς εἶδος καὶ ἡ οὐσία, τὸ δ' ὡς μέρος καὶ ὡς ὕλη. ἔστι γάρ πως ἓν ἑκάτερον, τῇ μὲν δυνάμει· εἰ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ἕν τι, καὶ μὴ ὡς σωρὸς, ἀλλ' ἕτερον ἐξ ἑτέρων μονάδων, ὥσπερ φασὶν ἐντελεχείᾳ δ' οὐκ ἔστι μονὰς ἑκατέρα. αὖπον δὲ τῆς συμβαινούσης ἁμαρτίας, ὅτι ἅμα ἐκ τῶν μαθημάτων ἐπόρευον, καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν καθόλου. ὧν ἐξ ἐκείνων μὲν ὡς σημεῖον τὸ ἓν καὶ τὸν ἀρχὴν ἔθηκαν· ἡ γὰρ μονὰς σημεῖον ἀδιαίρετος ὄντι. καθόλου δὲ οὖν καὶ ἕτερά τινες, ἐκ τῶν ἐλαχίστων τὸ ὄντα συνιστάσιν καὶ οὕτω. ὥστε γίγνεται ἡ μονὰς ὕλη τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ ἅμα πρεσβυτέρα τῆς δυάδος, πάλιν δὲ ὑστέρα, ὡς ὅλον τινὸς καὶ ἑνὸς, καὶ εἴδους τῆς δυάδος οὔσης. διὰ δὲ τὸ καθόλου ζητεῖν τὸ κατηγορούμενον ἕν, καὶ οὕτως ὡς μέρος ἔλεγον, ταῦτα δὲ ἅμα τοῦ αὐτοῦ ἀδύνατον ὑπάρχειν. εἰ δὲ τὸ ἓν αὐτὸ θεῖ μόνον ἄθετον εἶναι

A veluti vacuum, proportionem, abundans, cæteráque huiuscemodi. Infra denarium, quædam quidem principiis attribuunt, puta motum, stationem, bonum, malum. Alia verò numeris: ideo vnum, impar est: si enim in ternario, quomodo quinarius impar? Magnitudines item, & quæcunque similia, quousque quanta? veluti prima linea indiuisibilis, deinde dualitas, deinde hæc etiam ad denarium vsque. Item, si numerus separatus est, dubitauerit quispiam

B vtrum vnum prius, an ternarius, & binarius. Quatenus enim numerus compositus est, vnum est: quatenus verò vniuersale, & species prior, numerus est. Vnaquæque enim vnitatum, pars numeri, vt materia est: ille verò, vt species. Ac quodam quidem modo rectus prior acuto, quia & in ratione definiente positus est: quodam verò modo acutus, quia pars est, ac in hunc diuiditur. Tanquam igitur materia, acutus,

C elementum, & vnitas, priùs: vt verò secundum speciem, & eam, quæ secundum rationem est, substantiam, rectus, ac totum, quod ex materia, & specie. Quod enim ambo est, propinquius est specie, & ei, cuius ratio est, generatione verò posterius. Quo igitur modo ipsum vnum, principium est? quia non est diuisibile, aiunt, sed indiuisibile, tum vniuersale, tum particulare, &

D elementum: verùm alio modo, illud quidem secundum rationem, hoc verò secundum tempus. Vtro itaque modo ipsum vnum est principium? Vt enim dictum est, & rectus acuto, & iste illo prior esse videtur, & vterque vnus. Vtroque igitur modo, ipsum vnum faciunt principiũ. At impossibile: hoc enim vt species, & substantia, hoc verò vt pars, & materia. Est

E nanque quodammodo vnum, vtrunque secundum veritatem quidem potentia. Sã quidem vnum quid est numerus, & non aceruus, sed aliud ex aliis (vt aiunt) vnitatibus: actu sanè non est vtraque vnitas. Causa verò erroris, qui accidit, quia simul ex mathematicis & vniuersalibus rationibus venabantur, ita vt ex illis quidem tanquam punctum posuerint ipsum vnum, & principium. Vnitas enim, punctum sine

F positione est. Quemadmodum igitur quidam ex minimo entia composuerunt, ita & isti. Quare vnitas efficitur numerorum materia, simúlque dualitate prior. Rursúsque posterior, tanquam dualitate existẽte toto quodam, & vno, & specie. Ex eo vero, quod vniuersale quærebant prædicatum vnũ, & ita vt partem dixerũt: at simul hæc eidem inesse, impossibile est. Quod si ipsum vnum solum sine positione esse oportet